

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23P/173/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712211346
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712211346.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, v právnej veci navrhovateľa J. Y., N.. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XXX, X. W., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany, proti odporcom I/ R. Y., N.. XX.X.XXXX P. J. Q. Y., N.. XX.X.XXXX, zast. do plnoletosti kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, obaja bytom K. XXXX/X, V., o návrhu na zníženie výživného

a

o návrhu navrhovateľky R. Y., N.. XX.X.XXXX, proti odporcovi J. Y., N.. XX.X.XXXX, o zvýšenie výživného, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa J. Y., N.. XX.X.XXXX na zníženie výživného v celom rozsahu zamieta.

Odporca J. Y., N.. XX.X.XXXX je povinný platiť na navrhovateľku R. Y., N.. XX.X.XXXX zvýšené výživné, a to vo výške 100,-Eur mesačne, počnúc od 10.9.2012, splatné vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Nedoplatok na výživnom splatný za obdobie od 10.9.2012 do 31.12.2012 v celkovej sume 198,-Eur súd odporcovi povoľuje zaplatiť v splátkach po 5,-Eur mesačne spolu s bežným výživným, a to pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky.

V prevyšujúcej časti súd návrh na zvýšenie výživného zamieta.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 16 P 127/2005 zo dňa 9.1.2006, a to v časti výšky výživného na v tom čase maloletú R. Y., N.. XX.X.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ J. Y., N.. XX.X.XXXX sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.8.2012 domáhal, aby súd rozhodol o znížení výživného na jeho deti - odporkyňu R. Y. P. Q. Y. (v čase podania návrhu ešte maloletého), ktoré bolo určené

- na dcéru R. Y.Ú. rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 16 P 127/2005 zo dňa 9.1.2006, právoplatným dňom 15.3.2006, vo výške 1.400,-Sk (46,47,-Eur) mesačne, počnúc od 1.2.2006,

- na syna Q. Y. rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 22 P 21/2009 zo dňa 26.2.2010, právoplatným dňom 26.3.2010, vo výške 82,98,-Eur mesačne, počnúc od 4.2.2009,

a to na sumu po 10,-Eur mesačne na každé z detí, odo dňa 14.3.2012 z dôvodu, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

Navrhovateľka R. Y., N.. XX.X.XXXX podala dňa 10.9.2012 na tunajšom súde návrh na zvýšenie výživného proti odporcovi J. Y., N.. XX.X.XXXX, a to na sumu 150,-Eur mesačne odo dňa začatia konania.

Uznesením zo dňa 2.10.2012 č.k. 23 P 173/2012-14, 22 P 7/2012-8 súd podľa § 112 ods. 1 O.s.p. spojil obidve veci na spoločné konanie pod sp. zn. 23 P 173/2012.

Na pojednávanie sa neustanovil J. Y., pričom bol riadne a včas upovedomený o termíne pojednávania. Pri výsluchu v ÚVTOS Sučany uviedol, že súhlasí, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Nakoľko nežiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a v záujme hospodárnosti konania vec prejednal v jeho neprítomnosti, prihliadal pritom na obsah spisu a ostatné vykonané dôkazy.

Súd J. Y. vypočul dňa 25.10.2012 v ÚVTOS Sučany, keďže sa stále nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Pri výsluchu uviedol, že trvá na svojom návrhu na zníženie výživného na obidve dospelé deti R. Y. P. Q. Y., pričom žiada výživné znížiť na minimálnu sumu podľa Zákona o rodine. So zvýšením výživného na dcéru R. nesúhlasí. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, avšak príjem má veľmi nízky. Bol mu uložený trest odňatia slobody na dva roky, a to za zanedbanie povinnej výživy. Pred vzatím do väzby bol nezamestnaný, nebol však evidovaný na úrade práce. Mal príjem z občasných brigád v stavebnej činnosti. Býva v Čechách s manželkou W. Y., v obci M.Ý. C., Y. Y.. Majú spoločnú mal. dcéru N. Y., narodenú v roku XXXX. V ČR platia náklady na bývanie vo výške 5.000,-Kč mesačne. Manželka bola od roku 2010 nezamestnaná.

Matka detí B. Y. na pojednávaní uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného za obdobie od podania návrhu, kedy ešte syn Q. bol maloletý. Od obdobia posledného rozhodovania o výživnom v roku 2010 sa ich pomery zásadnejším spôsobom nezmenili. Bývajú v rodinnom dome, v ktorom bývali aj predtým s tým, že vtedy ešte bývali v spoločnej domácnosti so starou matkou, ktorá bola medzitým umiestnená do zariadenia ústavnej starostlivosti, teda v tom čase sa čiastočne podieľala na nákladoch spojených s bývaním. V súčasnosti sa už nepodieľa, teda všetky výdavky na bývanie hradí sama. Pracuje stále v Univerzitnej nemocnici Martin ako zdravotná sestra. Žiadna vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Syn Juraj chodí na nadstavbu a dcéra R. začala chodiť na vysokú školu do Bratislavy. Výdavky na bývanie vzrástli, len pravidelné mesačné náklady vychádzajú okolo 200,-Eur. Dcére prispieva minimálne 150,-Eur mesačne, internát na mesiac stojí okolo 50,-Eur, ďalej sú tam náklady ako električka, cestovné, stravovanie a ďalšie.

Odporca Q. Y. sa pridrižoval svojho písomného vyjadrenia. S návrhom na zníženie výživného nesúhlasil ani čiastočne. Poukázal na výpoveď matky, ktorá uviedla všetky podstatné okolnosti. Je pravdou, že študuje na strednej škole, pričom nastúpil na nadstavbové štúdium Strednej odbornej školy dopravnej v Martine - Priekope. Jedná sa o denné 2-ročné štúdium. Náklady na jeho výživu sa oproti poslednému rozhodnutiu určite neznížili, skôr naopak, vzrastajú.

R. Y. na pojednávaní uviedla, že trvá na svojom návrhu na zvýšenie výživného a návrh otca na zníženie výživného preto žiada v celom rozsahu zamietnuť. Taktiež sa pripojila k výpovedi matky pred súdom, ktorá vypovedala pravdivo. Ona nastúpila na vysokú školu, študuje v prvom semestri v Bratislave na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského. Bola prijatá na druhýkrát, pretože predtým na prijímacích skúškach nebola úspešná. Gymnázium ukončila v roku 2010. Po skončení gymnázia nebola zamestnaná na Slovensku. Je pravdou, že bola asi pol roka v Anglicku. Pokiaľ ide o náklady súvisiace so štúdiom,

sú tam platby za internát, čo vychádza okolo 48,-Eur mesačne, ďalej strava na celý mesiac, výdavky týkajúce sa cestovania, jednak električka, jednak náklady na cestovanie do miesta bydliska, náklady na učebnice, školské potreby a pod.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania; prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise ako aj oboznámením spisov tunajšieho súdu sp. zn. 16 P 127/2005, 22 P 21/2009, 7 C 24/2009 a 2 T 168/2010.

Súd mal preukázané, že o výživnom na R. Y. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 16 P 127/2005 zo dňa 9.1.2006, právoplatným dňom 15.3.2006, ktorým sa otec J. Y. zaviazal na v tom čase mal. dcéru R. a syna Q. platiť výživné vo výške po 1.400,-Sk (46,47,-Eur) mesačne na každé dieťa, počnúc od 1.2.2006. V danom období matka pracovala v MFN Martin ako zdravotná sestra a jej zárobok predstavoval okolo 11.000,-Sk netto. Otec býval v Olomouci a pracoval vo firme R., B..T..Y., Olomouc, pričom jeho priemerná čistá mzda bola 10.697,-Kč. V ČR uzavrel nové manželstvo a s manželkou sa im dňa 22.9.2005 narodila dcéra N.. V tom čase maloletá R. navštevovala 9. ročník ZŠ v Martine -Priekope a syn Q. chodil do 6. ročníka ZŠ. Pokiaľ ide o syna Q. Y., na tohto bolo následne rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 22 P 21/2009 zo dňa 26.2.2010, právoplatným dňom 26.3.2010 zvýšené výživné na 82,98,-Eur mesačne, počnúc od 4.2.2009. Matka bola v čase zvýšenia výživného na mal. Juraja stále zamestnaná v MFN Martin a jej čistá mzda dosahovala v priemere 650,-Eur mesačne. Bývala spolu s deťmi a so svojou matkou v rodinnom dome, v ktorom bývajú doposiaľ. Na nákladoch spojených s bývaním sa podieľala i jej matka v pomere jednej štvrtiny. Tieto predstavovali cca. 166,-Eur/mesačne inkaso, 76,-Eur/polročne vodné, stočné a 30,34,-Eur/ročne daň z nehnuteľností. Otec sa zdržiaval v Českej republike na neznámom mieste, súd mu preto ustanovil v konaní opatrovníka a rozhodol o zvýšení výživného s prihliadnutím na jeho posledný preukázateľný zárobok vo firme R., B..T..Y.. Syn Q. v tom čase chodil do 9. triedy ZŠ a dcéra Lucia na gymnázium vo Vrútkach.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 1,2 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4,5 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Citované ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje v prípade ak nastane zmena pomerov zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom. Takáto zmena je prípustná od času, kedy došlo k zmene pomerov. Za zmenu pomerov v zmysle ustanovení Zákona o rodine nemožno považovať akúkoľvek zmenu, avšak len takú zmenu, ktorá sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výške výživného.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrh na zníženie výživného podaný zo strany otca detí J. Y. v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol a návrhu plnoletej R. Y. na zvýšenie výživného v časti vyhovel a výživné zvýšil na 100,-Eur mesačne odo dňa začatia konania. Otec detí sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany, kde je pracovne zaradený. Do ÚVTOS bol dodaný z Českej republiky, na základe vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2 T 168/2010 zo dňa 26.10.2010 právoplatným dňom 19.11.2010 bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Z hľadiska zavinenia, vychádzajúc zo skutkovej a právnej vety trestného rozkazu, sa z jeho strany jednalo o úmyselné neplnenie vyživovacej povinnosti k deťom R. P. Q. Y., za obdobie od augusta r. 2007 do októbra 2010. Pri výsluchu v ústave na výkon trestu otec vypovedal, že pred vzatím do väzby nebol zamestnaný, neevidoval sa na úrade práce, ani nepoberal žiadne dávky. Privyrábal si len brigádnicky. Býval v Českej republike s manželkou a spoločnou mal. dcérou N..

R. Y. P. Q. Y. bývajú stále v rodinnom dome so svojou matkou B. Y.. Táto je zamestnaná v Univerzitnej nemocnici Martin a platí všetky náklady týkajúce sa bývania. Jej matka už na bývanie neprispieva, pretože sa nachádza v ústavnej starostlivosti. Jej zárobok dosahuje v priemere 700-750,-Eur. Mesačne platí inkaso (elektrina, plyn, konces. poplatky) po 194,64,-Eur, vodné a stočné 154,85,-Eur/ročne, daň z nehnuteľností 33,93,-Eur, poplatky za odvoz komunálneho odpadu 25,07,-Eur/osobu ročne, poistenie domácnosti 27,-Eur/ročne a internet 14,82,-Eur/mesačne. Žiadna vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Obidve plnoleté deti študujú, takže doposiaľ nenadobudli schopnosť samy sa živiť. Syn Q. navštevuje prvý ročník nadstavbového štúdia na Strednej odbornej škole dopravnej v Martine - Priekope a dcéra R. začala od septembra tohto roku študovať na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Okrem výdavkov na stravovanie, obliekanie či ďalšie bežné potreby si platí internát po 47,25,-Eur mesačne, kartu na MHD v Bratislave, náklady na cestovné do miesta bydliska a späť, či študijnú literatúru (napr. knihy anatómie podľa predloženého pokladničného dokladu v sume 148,74,-Eur). Matka jej posielala mesačne na účet peňažné prostriedky vo výške 100-150,-Eur.

V zmysle ustanovení Zákona o rodine sa na výžive dieťaťa musia podieľať obaja rodičia, podľa svojich možností, schopností, majetkových a zárobkových pomerov. Nie je prípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného rodiča (v danom prípade matku), najmä za situácie, keď na strane druhého rodiča neexistuje žiadna objektívna prekážka, ktorá by mu prípadne bránila plniť si vyživovaciu povinnosť (napr. dlhodobá PN, invalidita, objektívna hmotná núdza a pod.). Oproti obdobiu kedy súd naposledy rozhodoval o výške výživného t.j. roku 2006 pokiaľ ide o dcéru R., resp. roku 2009, odkedy bolo zvýšené výživné na syna Q., nastal nárast výdavkov na výživu oboch detí, ale predovšetkým na R. Y.. Táto začala od septembra tohto roku študovať na dennom štúdiu na LF UK v Bratislave, s čím súvisí podstatný nárast nákladov najmä na internát, odbornú literatúru, cestovné a pod. Od obdobia roku 2006 zároveň nastal i zásadný nárast celkovej cenovej úrovne z dôvodu inflácie, na čo musí súd podľa ust. § 78 ods. 3 ZR obligatórne prihliadať. Na dcéru R. bolo doposiaľ určené výživné iba v sume 46,47,-Eur, teda menej ako na syna Q., ktorý je mladší a náklady na jeho výživu sú nižšie. Súd preto rozhodol o zvýšení výživného na navrhovateľku R. Y. na 100,-Eur mesačne, čo je jednoznačne odôvodnené podstatným zvýšením výdavkov, predovšetkým od začatia denného vysokoškolského štúdia.

Keďže aj syn Q. pokračuje v štúdiu na strednej škole, aj k nemu stále trvá vyživovacia povinnosť rodičov. Náklady na jeho výživu sa oproti minulosti v žiadnom smere neznižili. Vzhľadom na jeho vek a oprávnené potreby možno výživné v sume 82,98,-Eur považovať naďalej za primerané. Zníženie výživného nie je

odôvodnené ani pomermi na strane matky, keďže pracuje u rovnakého zamestnávateľa ako predtým, jej mzda sa podstatnejším spôsobom nezvýšila, naopak vzrástli náklady na bývanie.

Súd ešte dodáva, že pokiaľ ide o návrh otca na zníženie výživného, ktorý odôvodnil vzatím do väzby a následným nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, jedná sa o skutočnosť, ktorú súd nepovažoval za dôvod na zníženie výživného. Otec sa do výkonu trestu dostal vlastnou vinou, a to práve tým, že bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, ktorý spáchal úmyselným konaním. V takomto konaní pokračoval, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený (rozsudkom OS Martin sp. zn. 4 T 57/2005 v spojení s rozsudkom KS v Žiline sp. zn. 1To 49/2007 zo dňa 3.7.2007) na podmienkový trest. Súd v tomto smere poukazuje na právne závery vyslovené v náleze Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1181/07, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. V zmysle čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa potom zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento ústavne zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej a nemateriálnej povahy na to, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti a schopnosti vedúce k jeho uplatneniu v spoločnosti. Ak sa zbavil rodič svojim úmyselným konaním, pre ktoré bola na neho uvalená väzba, a pre ktoré bol následne odsúdený k trestu väzenia, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, nemožno túto skutočnosť pričítať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré podľa čl. 32 ods. 4 Listiny má základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Opačný výklad by potom viedol k absurdnému dôsledku, podľa ktorého by sa rodič úmyselným trestným činom voči dieťaťu, prípadne druhému z rodičov s následným uvalením väzby a uložením trestu väzenia po právoplatnom odsúdení zbavil resp. mohol zbaviť vyživovacej povinnosti voči svojmu dieťaťu.

Podľa § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine súd výživné na R. Y. zvýšil od podania návrhu na súd dňa 10.9.2012, ku ktorému dňu už bola preukázaná zmena pomerov účastníkov konania. Odporcovi potom vznikol za obdobie do 31.12.2012 nedoplatok na výživnom vo výške 198,-Eur [3 mesiace x (100,-Eur - 46,47,-Eur) + pomerná časť za 21 dní v mesiaci september 2012 - 37,50,-Eur]. Nedoplatok na výživnom súd odporcovi v zmysle ust. § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. povolil zaplatiť v splátkach po 5,-Eur mesačne spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o náhrade trov konania rozhoduje súd len na návrh. Keďže účastníci konania si náhradu trov neuplatnili, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v platnom znení), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. tzn.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) tzn.

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

V Martine, dňa 18.12.2012

JUDr. Jozef Medveď

samosudca